

Kıymet Bilmedin

– Osman Karaha · 24 Nisan 2011

Karlı dağları aşıp bir ırmak gibi geldim
Akan gözyaşlarımı neden hala silmedin
Hep engelleri aşan coşkun akan bir seldim
Gülleri yollarına serDim kıymet bilmedin

Gözlerinden dökülen damla, damla yaşların
Geçtiğin her yerlere bak diktiğim taşların
Yokluğumu gördükçe hep düşüyor kaşların
Benim sevgilerimi silDin kıymet bilmedin

Sen bırak bu inadı seni seven kalbi kırma
Bu dünya da omzunda olsa da altın sırma
Tevazu gerekirken yüksek sesle bağırma
Her türlü nasihatler verDim kıymet bilmedin

Nasihat kar etmedi, musibet mi beklersin
Dertsiz gönlüne hala sen dertler mi eklersin
Gururunu kırmazsan daha çok emeklersin
Aklın varken gel dedim güLDün kıymet bilmedin

Bir tebessüm, bir gülmek aileye güç katar
Kul hakkını bilenler kabrinde rahat yatar
Bekayı düşünmeyen nefsin ateşe atar
Kula kul olma dedim olDun kıymet bilmedin

Pişman olursun diye kapını tekrar çaldım
Benim için kor olan kızgın deryaya daldım
Gururumu ayaklar altına nasıl aldım
Son kez sevgilim dedim süzDün kıymet bilmedin

Değmez bu fani hayat gözyaşları dökmeye
İkimizin diktiği bu ağacı sökmeye
Var mısın bu bedeni Allah için bükmeye
Allahın aşkıyla dol deDim kıymet bilmedin

Bir gün hasta dediler ziyaretine gittim
Kinimi nefretimi hepsini zayi ettim
Senin için dualar Rabbime bak ilettim
Akan gözyaşlarımı görDün kıymet bilmedin

Bir sala sesi duydum bak sonunu dinledim
Öldüğüne inanmak çok zor nasıl inledim
Cenaze namazınla mahşere dek gizledim
Kabre fatihalarla koyDum kıymet bilmedin

Haftada bir kerecik mezarına uğrayıp
Toprağına diktiğim güllerimi sulayıp
Fatihalar okuyup hep gülleri koklayıp
Allahım affet bizi duyDun kıymet bilmedin

Bir gün gelecek beden bak toprağa girecek
Sevelim sevilelim ruhlar hakka erecek
Hak yolda gidenlere Rabbim huzur verecek
Dünya sana ömrümü verDim kıymet bilmedin

12.04.2008

Osman Karahasanoğlu